

TIMON PUHE BARDOLINON PORMESTARILLE 27.4.2019

Lyhyt maamme esittely on varmasti paikallaan, jotta ymmärretään ketä olemme, missä asumme, ja miksi meistä on tullut sellaisia kuin olemme. Historialla on varmasti oma vaikutuksensa taiteeseen – niin kuvataiteeseen, runouteen kuin musiikkiinkin.

Sanotaan että sana Suomi on alun perin merkinnyt ”maan loppua”. Se voi olla tottakin: vielä tänäänkin joudumme itse asiassa ylittämään suuren meren päästäksemme Eurooppaan – ellemme sitten nouse lentokoneeseen. Sen lisäksi meillä on yli tuhat kilometriä pitkä raja Venäjän kanssa, ja tämä tosiseikka on se mikä on vielä lisännyt eristyneisyyden tunnettamme menneisyydessä. Onneksi asiat ovat muuttuneet, ja yhteydet kaikkialle maailmaan ovat nykyään säännölliset ja nopeat.

Keskiajalta aina 1800-luvun alkuun maamme kuului suureen Ruotsin kuningaskuntaan, mutta v. 1809, erään hävityn sodan seurauksena, Suomesta tuli Venäjän keisarikunnan autonominen suuriruhtinaskunta. Vuoden 1917 vallankumous Venäjällä oli meille onnekas tapahtuma, koska Leninillä ja hänen bolsevistisella hallituksellaan oli tarpeeksi tekemistä oman maansa ongelmien kanssa. Niinpä jo saman vuoden lopulla Suomen onnistui julistautua itsenäiseksi valtioksi. Kuitenkin miltei heti tämän jälkeen maamme ajautui veriseen sisällissotaan, ja niiden haavojen parantamisessa onkin mennyt lähes sata vuotta. Toinen kohtalokas ajanjakso oli tietysti toinen maailmansota, jonka Suomi joutui aluksi kohtaamaan aivan yksin. Neuvostoliitto tahtoi nielaista meidät, mutta ei koskaan onnistunut miehittämään maata. Vuodesta 1941 jatkoimme sotaa yhdessä saksalaisten joukkojen kanssa. Tiedämme nyt miten siinä kävi. Myös meidän täytyi hyväksyä ankarat rauhanehdot, ja häätää maasta saksalaiset joukot sotimalla lopuksi heitä vastaan. Tilanne muistutti jossain määrin sitä minkä myös italialaiset kohtasivat sodan lopussa.

Emme voineet muuttaa maantieteellistä emmekä geopoliittista asemaamme. Jouduimme elämään venäläisen karhun kainalossa. Kun karhu ärjyi, oli parempi valita sanansa diplomaattisesti, ja jos karhu kysyi: ”Pidätkö minusta?”, tuli vastata heti: ”Tottakai, pidän sinusta oikein kovasti.”. Tällä tavoin saattoi selvitä hengissä. Tällä hetkellä olemme kuitenkin EU:n jäsen, ja jaamme yhdessä sen harjoittaman politiikan, mutta olemme sentään vielä NATON ulkopuolella – toistaiseksi.

Meille suomalaisille luonnolla on valtava merkitys. Te täällä olette onnekkaita kun saatte elää Italian suurimman ja lumoavimman järven äärellä. Nimitys ”Bel paese – kaunis maa” ei ole liioiteltu. Se mikä Suomessa hallitsee maisemaa, ovat maamme lähes 200.000 järveä, ja tuhannet metsät jotka peittävät suurimman osan maaperästä. On selvää että kuvataiteen ja musiikin aiheet tulevat siis alun perin luonnosta. Myös historian kohtalokkaat hetket ovat inspiroineet suuria taiteilijoitamme. Musiikin suurin mestari tässä suhteessa on epäilemättä Jean Sibelius. Monet hänen suurista teoksistaan on nimetty luonnon ja sen ilmiöiden mukaan, ja kun kuuntelee hänen musiikkiaan, on helppo aistia luonnon ääniä myös ilman sanoja.

Toivon että voimme tulkita näitä tunteita laulumme välityksellä, ja että koette maamme niin kiinnostavaksi, että haluatte siellä myös vieraila tulevaisuudessa. Kuntamme puolesta voimme jo esittääkin epävirallisen kutsun: olette aina tervetulleita Suomeen, ja laulamaan yhdessä kanssamme Mäntsälään.

Kiitos vielä kerran ystävällisyydestänne ja vieraanvaraisuudestanne! Olette kaikki ihan mahtavia!

Kiitos!